

[Hauch.]

slet ikke forstaar, hvad det er, der skal til her i Landet. Hvad vil det sige, at man bevilger et Laan med en saadan Rente, naar man samtidig stiller Krav til Pengeinstitutionerne om Rentenedsættelse af Hensyn til Erhvervslevet? Nej, de Tanker, som skulde føre paa Land i økonomisk Henseende, er ikke vel praktiseret med det Laan, som Københavns Kommune her har tegnet. Derfor siger jeg endnu en Gang: Var det dog ikke muligt, at man, inden det er for sent, kunde faa denne Regering og Regeringspartierne til at indse, at dersom de ikke vil føre Landet ud i en Situation, hvor Kronemønten slides tynd — maaske saa tynd som Papir — bliver vi nødt til at tage Skeen i en anden Haand, hvad Udgifterne angaar?

I denne Forbindelse falder den allerstørste Del af de Bemærkninger til Jorden, som den højtærede Indenrigsminister har fremsat mod dette Lovforslag, der har til Formaal at fjerne den Uret, som Staten har begaaet ved sin Lovgivning, gennem en Forøgelse af de Prioriteter, den har skudd ind i fast Ejendom. Saaledes som det hele tegner sig i Øjeblikket, ser det jo ikke lyst ud hverken for Landbruget eller for de Pengeinstitutioner, som har skaffet Landbruget den nødvendige Kredit. Det ser ikke godt ud for dem, men det er dog ganske klart, at det, der vilde blive Tale om ved Gennemførelsen af dette Lovforslag, betyder en Afstivning af den vaklende Kredit. Den højtærede Indenrigsminister kan godt sige til mig — og hvem der i øvrigt vil høre derpaa —: vi kan ikke gøre andet, vi sparer alt, hvad vi kan, o: s. v., men det nytter jo ikke noget, det fører alt sammen ikke til det Resultat, der skulde naas: en virkelig Tilpasning mellem Indtægter og Udgifter, en virkelig Tilpasning mellem Udgifterne i Stat, Amt og Kommune og de Indtægtsmuligheder, som de bærende Erhverv har.

Dersom Regeringen ikke vil gaa den Vej at tilpasse disse Indtægter og Udgifter efter hinanden, saa kommer den Tid — og den er nær —, da Livet vil gøre det under en anden Form. Og dersom det er Regeringens Hensigt, saa sig det rent ud, for saa ved vi, hvad vi har at rette os efter. Er det Udgifterne, der skal ned, eller er det Kronen, der skal falde?

Indenrigsministeren (Dahlggaard): Jeg vilde gerne have stemt Tonen ned endnu en Gang overfor det ærede Medlem, men der er meget lidt Lejlighed dertil efter Indholdet af den Tale, det ærede Medlem nu holdt. Jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem fri-

tager mig for at svare paa de rene Uartigheder i Talen . . . . .

Anden Næstformand (Ellinger): Hvis der var fremsat Uartigheder, vilde de være blevet paataalt.

Indenrigsministeren (Dahlggaard): Jeg opfattede det saaledes. — Til det ærede Medlems Bemærkninger skal jeg sige, at der, mig bekendt, ikke er noget som helst i de gennemførte Kriselove, der hindrer nogen i at sætte Udgifterne ned. Jeg har hørt den Paastand fra forskellig Side, baade af det ærede Medlem og andre af det ærede Medlems Parti, at den gennemførte Kriselov er medvirkende til at holde Udgifterne oppe. Der er imidlertid intet i denne Kriselovgivning, som hindrer hverken Staten eller Kommunerne i at sætte Udgifterne ned.

Jeg begriber ikke den Opgave, det ærede Medlem har taget sig paa: Gang paa Gang i det høje Landsting at kræve: Udgifterne skal ned, Udgifterne skal ned, medens han aldrig selv antyder, hvilke Udgifter han tænker paa. De Udgifter, som Oppositionen ønsker nedsat, maa Oppositionen virkelig selv stille Forslag om Nedsættelse af; de Udgifter, som Regeringen ønsker nedsat, skal Regeringen nok stille Forslag om Nedsættelse af. Det har Regeringen gjort i Efteraaret, og det vil den ogsaa gøre fremtidig. At det f. Eks. skulde give gode Muligheder for Statens finansielle Forhold i den kommende Tid, hvis den i stort Omfang gennemførte Moratorium til Sikring af Renter og Afdrag for Pant haverne, hvad jeg ser, det ærede Medlem er kommet i Tanker om ovre i Jylland — det tror jeg ikke, det ærede Medlem faar nogen til at tro.

Det ærede Medlem har antydet, at den nuværende Regering er en landsskadelig Regering, men om de Udtalelser, det ærede Medlem i Dag har fremsat om Kronen, og hvad dermed staar i Forbindelse, kan jeg nok have Lov til at sige, at de er i hvert Tilfælde landsskadelige, naar de fremføres af en Mand i den lovgivende Forsamling. Det er Udtalelser, som det ærede Medlem ikke har nogen som helst Beføjelse til at fremsætte.

Af det ærede Medlems Bemærkninger angaaende Københavns Kommunes Laan fremgaar det, at han slet ikke kender de paagældende Forhold. Det ærede Medlem ved ikke, at hvad enten Indenrigsministeriet havde givet Tilladelse til Optagelse af Laan i den ene eller den anden Udstrækning eller